

MÙA THU THƯƠNG NHỚ

♩ = 75

Thơ: Thienthunth

Nhạc: Mộc Thiêng

Chuyện kể, buồn



Bỏ quê hương, tôi ra đi năm ấy Không lá vàng... chỉ có nước mắt



roi Làm lủi đi, trong đêm tối mịt trời Tôi bỏ lại... những người thân yêu nhất!



Ngược thời gian... bao nhiêu lần tôi mất??? Một cái gì.. ản khuất nhuộm đau thương! Một cái



gì... bàng bạc nhuộm thê lương!! Một cái gì... cả đời không quên được!!! Tôi đã mất quê hương nhiều năm



trước Quyền làm người cũng đã bị chôn theo... Hận thù xưa phủ lên mảnh đất nghèo Máu, nước



mắt, trời theo vào mộ huyết! Mùa Thu đầu, vài người thân già biệt Đời lao



tù, xác vùi lấp rừng sâu Cải tạo đâu? Sao xương trắng phủ đầu? Suối "Máu" đỏ, bao giờ oan nghiệt



đứt? Thu nối tiếp, nào ngờ tương lai đứt Quyền dự thi hoàn tất... tội gì



đây??? Bao nhiêu năm sách vở miệt đêm ngày? Tôi nuốt lệ, phải đi, không ở lại!!!



(Nhạc dạo 2 lần) Tôi đến đây, đúng mùa Thu năm



ấy Lá vàng rơi và nước mắt tuôn rơi Lũn thối đi trong cay đắng nghẹn lời Tôi là một "thuyền



nhân" vô Tổ Quốc! Sống lặng lẽ như con thoi xuôi ngược Rồi tin về... tàu mất tích ngoài khơi???



Mang hai em và không biết bao người Vào cõi chết... không bao giờ trở lại!!! Trong đau



khổ tột cùng như điên dại Mùa Thu sau, tôi lại nhận hung tin... Bỏ qua đời vì tủi nhục triền



miền Thượng Đế hồi! Con còn gì để mất?!!! Từ mất nước, mất người, Thu lưu lạc Bao lá



vàng là ngàn ấy lệ rơi... Tôi đã qua... gần hết một đời người... Thu trong tôi là... MÙA THU THƯƠNG



Fine

NHỚ! Thu trong tôi là... MÙA THU NHỚ THƯƠNG! (Thượng Đế...)